

Fra Cedar Falls, Ia.

Peter Christensen med Familie fra Spencer, Ia., der før har boet her paa Eggen, opholdt sig forleden nogle Dage her i Byen. De var paa Vejen til gamle Danmark, hvor de agtede at holde Jul blandt Slægtninge og Venner.

— Pastor J. J. Kildsig, Albert Lea, overnatte forleden her i Byen hos sin gamle Ven Mads Wolf, og var sammen med ham til Stede ved vort Søndags-Skolelærermøde. Vi siger Tak og saa for dette Besøg.

— Frederik Jørgensen har for Tiden et stort Oplag af gode Bøger, meget passende til Julegaver, som han ønsker at sælge for en billig Pris. Bøger og Salmebøger kan ogsaa sees hos ham.

— Hvad mon der er bleven af vor Korrespondent til „Danferen“? har man i den sidste Uges Tid hørt Folk spørge, og Gissningerne har været noget forskellige. Nogle mener, han har taget sig en Ferie; andre, at maatte ikke Medaktøren mere vil optage hans Meddelelser, og nok andre har ment, at han var rejst til Clinton for om muligt at besøge Pastor Grundtvig til at udskrive „Noder“ til den dejlige Sang, han forleden lod klinge gennem „Dann.“'s Spalter om vor Skole i Blair. Ja, ja, lad kun Folk spørge og gætte. Vi skal nu igen prøve at sende vore Meddelelser hver Uge.

— Det hører ikke længere til Sjældenhed, at der holdes Selskaber blandt Danstjerne her paa Eggen. De sidste Par Uger har der været 3, nemlig Christian Petersens (Farmers Home), Carl Brandts og Jakob Bergstrøms.

— Forrige Fredag Nat kom Pastor W. Hansen tilbage fra sin lange Missionsrejse til Japan, Kina og Korea, der paa en Uge nær har taget ham 5 Maanedes. Han er sund og rask og glad ved Turen, men ogsaa glad ved at være hjemme igen. Og hans Familie og Menigheden er ogsaa glade ved at se ham her iblandt sig igen. En lille Høst af Menighedsmedlemmer modtog ham paa Stationen ved Ribnøstide. Og i længere Tid har man gjort Forberedelse til at møde ham ved hans hjemkomst med en glædelig Overraskelse, hvilket skulde betyde, at vor Kirke blev prædet og smykket med et smukt Alter, Altartæppe og andet dertil hørende. Og det kan siges, at det blev en Overraskelse. Det var alt færdig til at kunne indviendes første Søndag efter hans hjemkomst den 17. Dec. Den forenede d. Kirkes Formand, Pastor G. B. Christensen, og flere af Kirkens Præster var indbudt til at deltage i Indvielsesøjeblikket, men de havde alle Forsald og kunde ikke komme. J. P. Jensen og flere fra Latimer var til Stede, og det blev en stor Dag for Rozareth Menighed. Ved Formiddagsgudsbestyrelsen var der fuldt Hus, og Pastor Hansen prædikede da over Dagens Epistel. Efter Prædiken indviede han det nye Alter i den treenige Guds Naam. Om Eftermiddagen var der alter Møde, hvor Missionær Døren talte varmt og kraftigt over Johannes' Ord: „Se det Guds Naam“ o. s. v. Ved Aftenmødet talte Pastor Hansen, og Døren sluttede med at oplæse et lille Guds Ord og talte ganske kort. Vi stilles alle glade i Sind og Tanker over at vi efter havde oplevet en Naadebøg fra Herren, ja, en minderværdig Dag for Rozareth Menighed.

— Ved Formiddagsgudsbestyrelsen afgang Koret en Sang, som er fremet af J. Fogdall i Anledning af Pastor Hansens hjemkomst til sin Menighed.

— Mary Schultz rejste sidste Fredag til Jamestown, Kansas, for at besøge sine Forældre og holde Jul med dem. Mary kom her til sammen med Pastor W. Hansens, og har opholdt sig her siden den Tid, og vi haaber, at hun snart maa vende tilbage igen.

— Anna Johnson rejste samtidig til Doney, Neb., for at holde Jul med Slægtninge.

— Ved at betragte den Træthed, hvormed Folk i sidste Uge sædtes baade ud og ind, kunde man tænke, at Julen var nær. Og Søndag Aften oprandt da Hjerten med Juletræ, hvorfra mange baade smaa og store blev glædede med adskillige Gaver. Der var oprøst og pyntet 2 dejlige Juletræer, hvorfor Komitèen ved dette Arbejde tilkommer megen Tak, da der hverten spares paa Tid eller Møje for at gøre Træerne saa skønne, som det muligt. Der var stor Forsamling, og Sangen lød med Kraft fra smaa og store, og der blev minde-

varmt og kærligt om Himmelfongen, som lod sig høre hin Julenat. I Søndags havde vi Gudsbestyrelse baade Formiddag og Aften, Julebuds Morgens Kl. 6. Formiddagen, Gudsbestyrelse Formiddag og Aften. Ja maatte nu Gud rigtig saa Lov at velvillige ogsaa dette Julebudstid for os. Og maatte det lede til at flere fandt Herren, hvormed der hin Nat blev sunget af Englekor. Ja, saa skulde ikke disse Naadebøger have været forgæves for os.

— Paa Torsdag afholdt Koinde-førelsen Møde hos Knud Olsen.

— Paa Fredag Eftermiddag Kl. 1 vil der blive Møde hos Niels Olsen Nielsen, vest for Byen, hvor Pastor Hansen vil prædike, og om Aftenen vil der blive pyntet Juletræ sammen. Alle er venligt indbudne til at deltage i disse Møder.

— Hermed sendes vort hjerteligste Onske om en glædelig Jul til Medaktøren og alle som arbejder ved „Danferen“ saavel som til alle Bladets Læsere, og tillige sender vi Onsket om et godt og vellykket Nytår. Maatte „Danferen“ saa mange flere Holdere i det nye Aar. Lad os, som er glade ved at læse „Danferen“, ogsaa være med til at gøre noget for dens Udbredelse.

Ja, glædeligt Nytår til alle!

Kingsted, Ia.

St. Pauli Menighed afholdt sit Aarsmøde den 22. ds. Carl Hansen og Niels Bonniksen valgtes til Truists, i Stedet for Morten Petersen og Lars Rasmussen, som afgik. Af Truists valgtes saa Carl Hansen til Formand, og Jens Christensen som Kassere.

At Forhandlingsmødet blev det vedtaget at give Præsten Stemmeret, samt at St. Pauli Menighed paatager sig at bygge Kirke i vor By, Kingsted, saa snart som de nødvendige Pengene er indsamlet. Til Indsamlingen komte blev udnævnt: K. Bonniksen, L. Mathiesen, Jens Henriksen, Jens Christensen og Carl Hansen.

— For ungdom er i denne Tid ved at danne et Sangkor under Ledelse af Chr. Flint. De samles hver Torsdag Aften i Præstehjemmet. Til Lykke med Forsøget, og vi haaber, at det maa blive mere end et Forsøg.

— Jørgen Henriksens Hus og Datter, Ida, som i længere Tid har været haardt angreben af Tyfus, er nu for saa vidt rask, at de kan begynde at komme lidt ud, naar Vejret tillader det.

— Pastor Schmidt maatte holde Sengen et Par Dage i sidste Uge, men han er nu rask igen.

— Desom vi ikke se fejl, saa vil der være en god Lejlighed for en dansk Doktor og en Apoteker her i Kingsted; man hører ofte Folk sige: Mon vi nu ikke kunde saa en dansk Doktor hertil.

Fresno, Cal.

Jernbanetogene damper af Sted deres regelmæssige Ture fra Vest til Ost, og i saa Dage vil den tusindmil lange Afstand være tilbagemagt, og Hjemmet naaet. Det var nok den kære Pastor W. Hansens Tanker, da han Søndag Aften d. 10. Dec. sagde os farvel her i Fresno.

Det var et kort men lært Besøg vor forrige Præst aflagde os paa sin Tilbagerejse fra Aften, tre Dage borte han hos os. Skønt vi gjorde Forsøg paa at beholde ham lidt længere, forstod vi saa godt, at Familie og Venner derhjemme ventede, ham efter hans fem Maanedes Fraværelse.

Ikke mindst kærkommen var det for Pastor Rasmussen en Gang at saa Lejlighed til, at være Tilhører. Om Søndagen prædikede Pastor Hansen over Dagens Lekt. „Og det skal opgaa et Sted af Isaj Stub og en Kvist af han Rodder skal bære Frugt.“ Og ligesom Styggetæerne berube, som for en halv Snes Aar siden blev plantede, nu strakte deres prægtige Krone op mod Himlen, saaledes maatte vi hver især Aar for Aar vokse mod Himlen.

Søndag Aften var vi alle samlede i Kirken, hvor Pastor Hansen, saa vider Tiden tillod det, fortalte Oplevelser fra sin Rejse derude i Hedningelandene, men allerede samme Aften maatte han bryde op for at naa Toget og rejse hjemad.

Det var med en Høflighed af Tak og Glæde, at mange, især de ældre her, mødtes med Pastor Hansen, og tilsammen saa tilbage paa den forløbne Tid, da han for tolv Aar siden sidste vor,

Immanuel, Menighed, ikke mindst fordi han, for 6 Aar siden, da det saa rigtig mørkt ud for os, hjalp os, saa Samfundet sendte os Pastor W. Rasmussen, vor nuværende Sjælsfører.

— Ja, vi leve jo her tæt ved Stilleskønsstenen, kan ogsaa være vi helst vil fejle stille og fredelig, men her kan Stormene rejse sig, det har vi mærket saa ofte; men med Tak til Herren saa forstod vi altid, at han var om Bord; ligesom forud paa hans Ord blev det atter blidgjorte. Skønt vi her meget saaner Samtøm med andre Menigheder, saa har vi dog annammet Naade over Naade fra Herren, ja især itet han sendte os Pastor Rasmussen, som trodigen har plantet og især vandet, og Gud har ogsaa givet Væksten i nogen Maade. Naar vi Gang paa Gang kan samles om Herrens Ord og Sakramenter, da forstaa vi „det er Ket af Herren, og det er underligt for vore Øjne.“

— Foruden vor Menigheds Betjening fortsatte Bistandskassen i Selma og tillige i San Francisco og Guds Ord vender aldrig tomt tilbage.

— Her er i det sidste Aar stiftet en Ungdomsforening med ca. tyve Medlemmer. For kort Tid siden overraskede de unge vor Ven Thos. L. Berg med et smukt Skibeord til Paaskønnelse for hans Arbejde iblandt os og især for hans tro Betjening af vor Kirkeklotte.

— Vi lever jo her i Rosinernes Land, og det synes at være et holdent Produkt, især da der her er bleven lavet en Trust som kontrollerer Prisen. Tiden er her, som vel ogsaa andre Steder, forbedret betydelig, og her er en stigende Mangel paa Arbejdskraft. Vort dristige danske Folk her benytter sig betalt, idet de udbøder og forbedrer deres Besiddelser. — Men her er Plads og Arbejde til mange flere! — Hermed kærlig Hilsen med Onsket om en glædelig Jul til „Danferen“'s Læsere.

Maine.

En sørgelig Ulykke hændte d. 20. Dec., idet en Danstjerne eller Nordmand Hans Hansen fra Falmouth blev overført af et Fragttog ved Grand-Trunk Station i Portland, og døde kort efter. Hansens var ansat ved Baanen der og vilde gaa over Stinnerne bag en Vogn, medens Lokomotivet netop var i Færd med at styde Vognene tilbage, hvilket Hansen ikke anede. Han blev kastet omkuld og slæbt et Stykke med Hjulene. Paa hans Raab om Hjælp lyttedes det at standse Lokomotivet mens Hansens blev trukket ud i en jammerlig Tilstand, Hoved, Skuldbre, Ryggen og den ene Arm var aldeles knust.

Han lagdes i en Ambulance for at føres til Maine General Hospital, men døde paa Vejen derhen.

Han var 35 Aar gammel, efterlader en sørgende Witte med flere Børn. Han har været i dette Arbejde siden sidste Maj, og kørte sædvanlig hen og hjem til Falmouth.

— Westbrook Menighed har igen haft den Glæde at høre Guds Ord forkyndt af fremmede Præster. Formanden, Past. Christensen, i Forening med Pastor Kildsig har aflagt et Besøg i de Menigheder her i Østen, som tilhører den for. Kirke.

Forrige Aften holdt Past. Christensen en indtrængende Prædiken i Westbrook Kirke, og enhver Sjæl, som tilhører Herren, glædede sig vist meget ved at høre om disse alvorstulde Udsagn, som han betonedet maa findes i et Guds Børns Liv. Kun Stude, at han maatte forlade os saa hurtigt, vi fik ham bare at høre en Gang, han maatte af Sted næste Morgen Kl. 4 med Toget til Boston. En lille troende Flok der, har kaldet en Præst fra den for. d. Kirke dertil, og det var ham, som skulde indvies til det hellige Embede, mens Christensen var her paa Eggen.

Men sit vi ham kun at høre en Gang, saa havde vi den Glæde at høre Guds Ord forkyndt to Gange om Søndagen af Pastor Kildsig. Han prædikede baade Eftermiddag og Aften; Ungadommen og Sangforet sang høje Sange. Saa stiftes alle en glædelig Jul og et vellykket Nytår. Hjertelig Tak for de Besøg aflagde, ja, Tak til enhver, som i det sidste Aar har aflagt Besøg og talt Guds Ord til os her i Westbrook.

Arcola, Texas.

Menigheden her i Danville afholdt den 9. Dec. sit Aarsmøde, hvor der bl. a. besluttedes at plante nogle Træer

near Præsteboligen og Kirkegården for, naar de vokser op, der at samles til Fester og lignende i det frue, og da Træer jo vokser meget hurtigt her, vil det ikke være saa længe, før vi kan samles i vor egen „Park“.

Der tales ogsaa stille om at bygge en ny Kirke med Taarn og Kloste, dog nøjedes vi med at minde herom om at høre Sagen flittig i Tanker i det kommende Aar og bede den store Bygmester om megen Velvillighed ogsaa i dette Øjemed.

— Der er i den senere Tid ankommet to nye Familier hertil, Mr. T. Petersen med Familie fra Omaha, Neb., og P. C. Petersen og Hustru fra Minneapolis, Minn.

— Der er ogsaa ankommet nogle amerikanske Familier fra Nord Texas, som har bosat sig syd for den danske Bygd.

— Dødt til Mr. Henry Petersens to Piger. Vi gratulerer!

— Past. Berggren har været syg en Uges Tid, men er nu atter paa Benene.

— Mr. Sundersen, som for halvt Aar siden rejste hertil til Colorado, er atter kommen tilbage. „Texas er all right for mig nu“, siger han.

— Den 17. Juli blev vor Kirkegaard indviad, idet Stødet af vor Ven J. Hansen blev bragt til dets sidste Hvilested paa Jord, og to Maanedes efter nedlagdes gamle Bedstemoder ved hans Side. Sidstnævnte var Hansens Svigermoder.

— Vor Træhandler, Mr. Thomsen, bygger i denne Tid et meget anseeligt Væbelseshus, og Mr. Randall gør Forberedelser til at paabegynde en ny Kolonialforretning.

— Mr. A. Jensen var i sidste Uge i Houston med to Læs fede Svin og fik \$5 over Chicago Markedspris. Det er nemlig et stort Slagteri i Houston, som gør stor Forretning.

— Høsten dette Aar har været god, naar undtages dem, der led Tab ved Bragosflodens Overjømmelse.

— Mr. J. Bang har i Sommer bygget sig et smukt Hus paa sin Farm 5 Mil syd for Arcola.

— Mr. A. Jensen bygger ogsaa en smuk Tilbygning til sit Hus 2½ Mil syd for Arcola.

— Vi har i den sidste Uges Tid haft megen Regn, saa nu behøver vi ikke at gnide Støv af Djænnene for en Tid.

— Fra 11.-16. Dec. afholdtes der Blomster, Frugt- og Høvedagerfest i Houston.

„Wilhelmsro“ og Madame de Ramsay.

I Jonskoping ved Væterns Sydspids grundlagde Madame de Ramsay for over 25 Aar siden ved priort Understøttelse det store Kærligheds- og Barmhertighedsværk, der nu har bredt sig over hele Sverrig og hundens Esterlignere i Røngde rundt om i alle kristne, civiliserte Lande. Anstalten „Wilhelmsro“, der nu i seks forskellige Plejehjem huser i alt tyretyve forskellige epileptiske og kretsløse Børn, var for 25 Aar siden den største Anstalt af den Slags i hele Skandinavien — og England med.

Madame de Ramsay kunde allerede som Barn saa Taarer i Øjnene ved Synet af al Slags Sygdom og Uheld, og hun stod sig selv og alle kristne, civile og livsglade Børn var det noget, hun stadig grundede paa, om der dog ikke kunde gøres noget alvorligt for alle de uheldige, smaa Samfundets Stedebørn, — især Røblinge, Epileptikere, aandsløse og forældreløse Børn, — der var opvoksede paa Livets Styggelid, og som ingen rigtig i Kærlighed tog sig af. Hun gjorde sig foragtes Umage for at saa oprettet et Børnehjem; sligt var — omkring ved Midten af dette Aarhundrede — noget aldeles utend i Sverrig; Kattigaarden var den eneste Tilflugt for uheldigt stillede, unge og gamle. Drengen af Kristi Kærlighed samlede hun, — type gammel, — medens hun boede i Göteborg, hvor Søndag en Flok paa omtrent tyve spægle, forkrøblede Børn om sig og begyndte at fortælle disse Jesu mindste Lam om vor Frelses store Kærlighed og Barmhertighed med alle, som lider ilde paa Legeme og Sjæl. Lidet anede hun, at hun derved lagde det første, ringe Frøstorn til det store, vellykkede Søndagskolearbejde, der senere er opvokset i Göteborg.

Det var først, da hun var bleven fem og tyretyve Aar gammel, at hun kunde saa Lov til helt at hellige sig til den Gerning, der fra Barndommen af havde ejet hele hendes Hjerte. Mellemtiden havde set hende som en lykkelig Hustru og Moder, men hun havde ogsaa prøvet, hvad det vil sige at miste dem, der staaet ved Hjerter nærmest; da hun var Ende, vortede hun med Familie til Jonskoping. Her oprettede hun, — understøttet af to af hendes hengivne Venner, — Anstalten „Wilhelmsro“, som til at begynde med kun husede tolv smaa, vansære Børn. Hun traadte snart i Forbindelse med Kong Oskars Søster, den fromme, godgørende Prinsesse Eugenia, og med Kongedatteren som Direktrice dannedes „Selskabet for vansære“. Ved forenede Anstrengelser lykkedes det de to adle Kvinder at saa opført „Eugeniahjernet“ i Stockholm; derhen sendtes alle de Børn, om hvis Hælbredelse man havde bedt Haab, medens de daarligere

og uheldigere blev paa „Wilhelmsro“, der udoitede sig mere og mere.

Hidtil havde man kun taaget sig af de Børn, man havde Haab om at kunne lære noget og saa nogen Glæde af, men i Maj Maaned 1894 hændte der Madame de Ramsay en vidunderlig Begivenhed, som gjorde, at hun — skønt allerede nær ved de 65 Aar — tog fat paa at udbvide sin Virksomhed og strætte sit forårte Barmhertighedsarbejde endnu videre. Hun sad en soal Aften paa sin Veranda og tænkte med Belysning paa de mange døve, blinde, stumme, epileptiske og aandsløse Børn, som irrgen tog sig af, men som det jo desværre var aldeles umuligt, at hun kunde give sig noget af med Familien med de mange vansære og kretsløse Statter, hun selv havde under sin Behandling. Det vilde blive for haabløst og uoverskueligt at indlade sig paa, ja, hun sølte sig i Grunden saa træt og udblidd af sit lange Dagsværk, at hun halvvejs var bekræftet paa at træde tilbage og overlade Gerningen i sine Døtres og andre yngre Hænder, medens hun selv paa sine gamle Dage nød den Høile, der enhver tro Arbejders Løn. Træt af Dagens Slid sadt hun omfider — medens hun sad der paa Verandaen — i et let Blund. I Drømme stod for hende en Mand af et ædelt, mildt Udsende, og han bød hende følge sig. De vandrede af Sted sammen og traadte omfider ind i en lille Hytte, hvor der i en Bugge laa et højt elendigt, lille Væsen, saa fælsomt af Daagbort, Grem, og — som det lod — daarlige Pleje, at Madame de Ramsay gyste ved Synet og vendte sig bort. Den fremmede havde imidlertid løftet Baret op i sine Arme, og han rakte hende det med det samme milde, alvorlige Udtryk, hun fra først af bemærkede i hans Anslyn. „Hvo som annammer et saadant Barn i mit Naam, annammer mig“, sagde han, „og hvad I har gjort med en af disse mine mindste, det har I gjort med mig.“ I det samme forsaandt han, og hun vaagne; men hun havde forstaaet Binfet: Herren havde endnu meget Arbejde tilbage til hende.

Ikke længe efter aabnedes der — ved Madame de Ramsays Betræbelser — et nyt Epileptikerhjem i Stockholm, og det er Hertug Karl af Västergötland, der er Præsident for det Selskab, der har Opsyn med Hjemmet. Paa Madame de Ramsays 70aarige Fødselsdag — i Oktober 1898 — blev et lille Barn — nøjsagtigt lig det, hun havde set i Drømme — bragt til hende og lagt i hendes Arme. Endnu stadig arbejder hun i sin Væstres Fodspor blandt de uheldigste af alle levende Væsener, en Gerning, der bliver endnu sværere, ved at det jo kun er det færreste af dem, hun har pløjet, der nogen Sinde naar til at kunne gaa, hvad hun gør for dem, og til at kunne give hende det mindste Tegnpaa, at de tænker paa hendes Opofrelse og selvfornægtende Kærlighed.

Denstaaende er et Probebillede fra „Börnebladet“ og fremstillede Indbyggerne af Bethania Børnehjem, Waupaca, Wis.

„Börnebladet“

er et smukt illustreret Blad for de smaa. Det udkommer til hver Søndag og indeholder interessante Fortællinger og Smaatrel fra og til de smaa. „Börnebladet“ er Børnernes eget Blad.

Redaktør: Pastor E. Johnson, Waupaca, Wis.

ny Abonnenter kunne saa Bladet fra nu til Nytår frit ved straks at indsende Betaling for Aargangen 1900. Prisen er 50c pr. Aargang. Naar 5 eller flere Eksemplarer tages til en Adresse, gives der Rabat i Forhold til Antallet.

Bestil „Börnebladet“ i Dag, saa faar De det frit til Nytår. Probenummer sendes altid gratis.

Send alle Bestillinger til DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.